

Jeg er nu ikke sikker på, at tænkepausen alligevel ikke har virket, ikke at der sådan har været de store massive bevægelser, men der er måske nogle nuancer af en vis usikkerhed at spore.

Regeringen har haft den opfattelse, at under en lavkonjunktur er der flere, der bliver ledige, og beskæftigelsen falder, og under en højkonjunktur er der færre, der er ledige, og beskæftigelsen stiger. Sådan har det egentlig altid været. Men vi oplevede sådan set i fredags, at mange mente, at alt det, der skete i Danmark, at der blev flere ledige, var en følge af den politik, vi fører her i landet, helt uafhængigt af hvad der sker i verden omkring os.

Så vil jeg alligevel anerkende, at vi er kommet så langt, at hr. Ole Sohn her under debatten anerkendte, at når der er lavkonjunktur, så bliver der flere ledige. De påvirkninger, der kommer udefra, kan man altså egentlig ikke væрге sig imod.

Det er altså ikke den danske regering, der er i skyld i, hvad der sker i Japan eller i USA eller for den sags skyld i Tyskland eller i Frankrig, England eller på andre store markeder. Og jeg er egentlig glad for, at vi er kommet så langt, at der i og for sig ikke er nogen, der i dag har modsagt det synspunkt.

Så er spørgsmålet: Jamen gør man så nok i Danmark, når der er en lavkonjunktur? Her har den faglige indstilling uden for huset været, at Danmark for så vidt ikke skulle gøre mere end det, der allerede lå i foråret. Der var overhovedet ikke brug for, at finansloven skulle indeholde et aktivitetsniveau større end nul, altså det, der hedder, at man over finansloven skaber yderligere aktivitet. Det var sådan set de råd, der var både fra Nationalbanken, de økonomiske vismænd, Kommissionen og OECD. Der var for så vidt ikke brug for noget.

Alligevel valgte regeringen at lægge en finanslov frem, der har en aktivitetsvirkning, som betyder, når det hele er gjort op under et, at ca. 10.000 flere kommer i arbejde i 2004 som følge af effekterne af finansloven. Det gør vi altså på trods af det, som mange har sagt, at vi nok ikke skulle, men alligevel i erkendelse af, at vi nok alligevel kunne tillade os det, i hvert fald når vi med Nationalbankens udsagn og også det, der ligger fra de økonomiske vismænd, ser, at det nok er til at acceptere, selv om det egentlig ikke var nødvendigt.

Jeg fornemmer også, at erkendelsen lidt begynder at brede sig, at der nok er en aktivitetsvirkning i finansloven, der er positiv. Der er nok

også nogen, der kunne tale om, hvorfor den egentlig ikke er større.

Jeg ved ikke, hvor langt det kommer, men jeg er sikker på, at det vil vise sig i løbet af 2004, at den nok er meget, meget tilpas. Men den er altså ikke så tilpas, at vi ikke stadig i dag har mødt argumentet, at der er hul i finansloven. Som hr. Nicolai Wammen siger: Der er røde tal overalt.

Nu ved jeg ikke, om ønsker om politisk farve i virkeligheden florerer på farveopfattelsen af tal, som så egentlig er sorte. For det er klart, at vi har et ledighedstal, som regeringen vil bekæmpe. At vi altså vil have, at hver eneste, der muligt kan komme i arbejde, også kan komme i arbejde, altså lavest muligt ledighedstal overhovedet.

Med hensyn til det der med hul i finansloven er det fantastisk, at man kan høre det samme udsagn, at det problem, regeringen faktisk står med, i virkeligheden er at lægge materiale og prognoser frem, hvor tallene er rigtige, altså underforstået at de overskud, vi har, også viser virkeligheden. Hvor vi havde et ønsket overskud i 2003 på lige godt 5 mia. kr., er skønnet nu, at det bliver 18 mia. kr. plus måske endda lidt mere.

Kl. 17.35

Det er ikke noget, vi har bedt om. Det er ikke noget, der dækker noget hul i finansloven, og det er ikke noget, der dækker et behov for at nedbringe statens gæld yderligere. Når finansloven bliver vedtaget her om lidt, vil det vise sig, at den medfører, at der bliver et overskud på statens finanser på 10 mia. kr. næste år, altså dobbelt så meget, som vi egentlig har bedt om.

Hvad er det så er udtryk for? Jo, det er udtryk for, at vi har styr på statens udgifter. Når der er større overskud i år, er det, fordi de udgifter, vi har haft på statens budget i år, er mindre end dem, vi egentlig havde mulighed for med finansloven for i år. Der er udgifter for ca. 3,5 mia. mindre, end regeringen egentlig havde planlagt, så der er altså styr på det.

Den finanslov, vi vedtager om lidt, flugter fuldstændig med det udgiftsmål, som regeringen lagde frem i august. Der er ikke én krone mere i udgift, den flugter fuldstændig med det, der er lagt frem, og det er ikke noget, man har set tidligere. Hvis man går tilbage og ser, hvad tidligere regeringer har lagt frem, og hvilke finanslove der blev vedtaget, vil man se, at der var langt større forskel mellem det, man lagde frem, og det, man fik vedtaget. Men lad det nu være, selv om det sådan set er det mest sigende,